

Enderrock | Mar Puerto | Actualitzat el 25/06/2021 a les 08:30

Maisurt: «El nostre objectiu és reivindicar la poesia recitada com a llenguatge musical vàlid»

Parlem amb el grup mallorquí sobre el seu senzill «Senalles foradades», que avui estrenem

Nascut durant la pandèmia i defensant el concepte de poesia ballable, **Maisurt** està format per membres de l'escena musical mallorquina que ara es llancen a publicar el seu primer tema. Estrenem en primícia el clip del seu debut, "Senalles foradades", tot parlant amb ells del senzill i el disc que presentaran aquesta tardor.

?Senalles foradades? és el nou senzill. Com ha estat el procés de creació?

La lletra era un poema que Sion, el nostre lletrista, havia recitat alguna vegada. Un al·legat a l'absurditat de la vida, l'absència de sentit i al nostre impuls irrefrenable d'intentar ordenar un univers caòtic. És un tema que ens inspira. A partir d'aquí va venir el procés de creació musical al local d'assaig on, entre tots, vam donar a poc a poc forma al tema. Amb el videoclip volíem tractar aquests aspectes de l'absurd i el caos, i adornar-ho tot amb una flaire de decadència. L'espai on es va gravar, a més, connecta amb les nostres arrels. Estem molt contents amb el resultat.

Defenseu el concepte de poesia ballable. Com va arribar a fusionar el ball amb la poesia?

Va ser en l'intent de no fer el de sempre. Volíem musicar poesia però defugint de pianos clàssics, guitarres suaus o violins onírics. Intentàvem fer una música més propera a la que nosaltres escoltem: més potent i ballable. De totes maneres, però, som conscients que estem submergits

en un procés d'experimentació i ens agradaria provar estils diversos. Som bastant antidogmàtics en aquest sentit.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=oWNRrJMYkMQ>

Una cosa bona que traieu de la pandèmia és la formació del grup. Com vau acabar ajuntant-vos?

Xim Cànoves, que és tècnic de so i bateria, i en Toni Pons, baixista, tenien ganes de muntar un projecte junts. Així doncs, la idea de **Maisurt** neix quan Xim assisteix a un recital de poesia de Sion Moyà. Va ser allà que va veure el potencial de combinar aquest tipus de poesia amb música, i juntament amb en Toni, van proposar-li al Sion i ell va acceptar. Seguidament, va entrar al grup el jove músic binissalemer Ignasi Moya que ràpidament va aportar melodies i bones idees. I més endavant, vam veure que el potencial del projecte podia donar pas a una formació extensa fixtant una segona teclista, però agreujada als sintetitzadors, Lola Bortolotti, que va aportar la part electrònica que volíem; i Joana Guiscafré, que amb la personalitat de la seva veu cantada serveix de contrapunt a la veu recitada de Sion. El darrer membre va tardar una mica més a consolidar-se, ja que van passar dues persones per la guitarra fins a l'arribada de Joel Ródenas, músic consolidat a Mallorca i la darrera peça que necessitava aquest engranatge. Tot plegat, la combinació de tots aquests actors provinents de contextos diversos, ha estat el que ha propiciat el tipus de música que fem.

?Senalles foradades? formarà part d'un nou disc que ja esteu preparant: 'Ous amb cargols'.

Sí! Les sigles d'ous amb cargols (OAC) van ser la primera proposta de nom pel grup! ?Mesclar ous amb cargols? és una dita molt estesa a Mallorca per referir-se a combinar coses que en un principi semblen incompatibles, i donat que la nostra idea és crear un espai de diàleg entre música i poesia, quelcom poc comú, creïem que era un nom que ens encaixava bé. No obstant això, al final ens vam decantar per **Maisurt**, una paraula pròpia del nostre poble, Binissalem, que significa ?persona que diu moltes bajanades?. A més, tots estem vinculats al poble i vam pensar que era un bon homenatge. Tot i això, no és definitiu encara que sigui el títol del disc, ja que estem en procés de gravació i evolucionant a cada passa.

Què espereu d'aquest treball?

El nostre objectiu és reivindicar la poesia recitada com a llenguatge musical vàlid. Volem treure la poesia dels recitals tradicionals i fer-ho amb sons més propers a la nostra generació. Sintetitzadors, teclats, guitarres elèctriques... És a dir, fer ballar la poesia.